

Italijanske postojanke ob morju v nevarnosti.

VOJASTVO IN CIVILNO PRE-
BIVALSTVO ZAPUŠČA
BENETKE

**Italijani ob Pavi se branijo ardi-
to proti avstrijskemu in
nemškemu navalu.**

Rim, 14. nov. — Vojaške čete so izpraznile Benetke. Civilno prebivalstvo odhaja že nekaj dni.

General Cadorna je odklonil ponujeno mesto v medzavezniškem vojnem štabu. General Diaz poveljuje italijanske armade, je ledal apel na italijansko ljudstvo, da mora biti sklenjeno in zedinjeno, ako hoče doseči zmago. Apeliral je tudi na časopisje, da naj deluje za edinstvo in zedinjenost.

London, 14. nov. — Avstro-Nemci so prekoračili reko Piavo 23 milj severnovzhodno od Benetk. Rim obkoljena priznava prvi polom spodnje nove fronte, na kateri stoji sovažnik v obupnem naporu, da rešijo Italijo. Sovražnik je prekoračil reko v torek zjutraj pri Moni San Dona di Piave in v Zoisoua a nemalo

velekih čolnov. Avstro-Nemci so takoj ustanovili mostišče na nasprotnem bregu in začeli prodirati proti Benetkam, toda italijanski vojni stan javlja, da so jih Italijani vrgli nazaj proti reki. S tem je prišla italijanska vojska črta ob morju v novo nevarnost.

Obenem javljajo iz Berlina o več manjših smogah na severnem koncu fronte, ki se dotika Tirolske. Nemški vojni stan poroča, da je padla gora Longars in v dolini Bugena so Nemci zasedli več gorstih višin.

italijanski vojni stan priznava, da so se njihove čete umaknile s postojank od Brente do Plave. Na vsi fronti divljajo vroči topniški boji in na obeh straneh manevrirajo čete za pozicije ob reki.

Avatro-Nemci so še 16 milj od Benetk in jih lahko dosežejo s težkimi topovi. Italijansko poveljništvo je sklenilo prepustiti

Benedikte sovražniku rajši, kakor pa-da bi ena sama granata padla na umetniško mesto. Iz Curiha poročajo, da je papež Benedikt a-

pelral na centralne države, da
naj prizanešajo zgodovinskim
stavbam v Benetkah in ne bom-
bardirajo ter ne onečastijo me-

(Dalje na 3. str., 1. kol.)

ZADNJE VESTI.

ITALJANI SE UMIKAJO.

Rim, 14. novembra. — Vojni stan poroča, da so se italijanske čete umaknile na severni rzhodni

Na dolnji Piavi napadajo Ita-

janske oče sovražnika, ki je včeraj prekorajl reko blizo Zensona. Porodilo pravi, da sovražnik ni

Popolnoma vršen in postojank.
Poiskus sovražnika, da prekora-
di Plavo nad Querom in Fenerom.

je bil str. Sovražnik ima velike
lagube.

DVE MESTI OSVOJENI.

Berlin, 14. novembra. — Vojni glavni stan poroča danes, da so avstrijske in nemške čete osvoji-

le mesti Primolano v Suganski dolini in Feltre, ki se nahaja zapadno od gornje Piave.

Poročilo se glasi:
"V Sette Comuni so našle čete
nekakom vrste italijanske madi-

naskokom vzele tanjšanje površine na gričih, ki so debelo pokrili s snegom, segajoče vzhodno do A.

siaga, in utrdbe na Mont Lissar-
ju. Primolano in Feltre sta v naši
posesti.

Ob dolenji Plavi so topniški boji.

VILLA TEPEN BLIZO MEJE.

Ojinaga, Mex., 14. novembra. —
Oficijelno poročajo, da so vladne
čete premagale Villrove čete po

dnevni listi.

PROSVETA

GLASLO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Izbaja dnevno razen nedelj in praznikov.

LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Cene oglasov po dogovoru. Rokopis se ne vračajo.

Naročnina: Zedinjena država (izven Chicago) in Kanada \$3 na leto, \$1.50 za pol leta in 75c za tri mesece; Chicago in inozemstvo \$4.50 na leto, \$2.25 za pol leta, \$1.13 za tri mesece.

Naslov na vso, kar ima stik s listom:

"PROSVETA"

2657 So. Lawrence Avenue, Chicago, Illinois.

"THE ENLIGHTENMENT"

Organ of the Slovene National Benefit Society.

Issued daily except Sunday and Holidays.

Owned by the Slovene National Benefit Society.

Advertising rates on agreement.

Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$3 per year; Chicago and foreign countries, \$4.50 per year.

Address:

"PROSVETA"

2657 So. Lawrence Avenue, Chicago, Illinois.

Telefon Lawrence 4425.

Datum v objavi: n. pr. (October 30-17) poleg valnega imena in naslova pomeni, da vam je s tem dnevom potekla naročnina. Posvetite jo prevajalcu, da se vam ne utopi list.

PRIZNANJE KAPITALISTA.

Malokdaj se dogodi, da finančni knezi in industrijalni magnatje priznajo, da je gospodarski sistem brutalen in izkoriščevalen, v katerem živimo. Schwab, znani jeklarški knez, je to priznal, ko je govoril ljudem, ki so postali bogati, ker so vlekli profit od sadov pridnih delavcev. Iz njegovega govora naj služijo naslednji stavki v dokaz:

"V resnici ni nič kar šteje izven dela. Material — analizira material. Pronašli boste, da material ne pomeni drugega kot delo. Tovor in potreščine. Analizirajte ju. Temeljno ne pomenita drugega kot delo — ravnotoliko dela.

"Z drugimi besedami: Od prvega magičnega dotik-ljaja pa do zadnjega, ki spremeni vse v srebro in zlato, je vse delo.

"Delo producira vse, vsa bogastva, ves sijaj in ves blagostan.

"Nobena stvar nima vrednosti, dokler je ne obrne delavčeva roka.

"Vsaka stvar pričinja z delavčev roko in neha z delavčev roko.

"Delavstvo je producira vse bogastvo na svetu."

Mogočni jeklarški knez Schwab, večkratni milijonar, prizna odprto, da je delo ustvarilo vse bogastvo na svetu. Ali gospod Schwab ravnotako dobro ve kot najkrutejši izkoriščevalec človeške delovne moči, da delavci proizvajajo, da Schwabi, Morgani, Fricki, Rockefellerji in drugi industrijalni knezi žanjejo profit, ki lastujejo naravne zaklade, orodje in stroje, medtem ko delavci dostikrat pri trdem delu zaslužijo komaj za najnujnejše potrebe.

Delo producira vse bogastvo, kapital si pa prilasti od njega največji delež. Da poreče kdo, to je že res, ali kapital riskira, vlaga in zato je upravičen do odškodnine.

Če delo producira vse bogastvo na svetu, do česa ima kapital pravico? Če kapital ne ustvarja bogastva, nima logično tudi pravice do njega. Ako delo ustvarja vse bogastvo na svetu, je naravno tudi delo upravičeno do tega bogastva. In če jemljejo delu bogastvo, ki ga je delo producira, je delo oropano za njegove sadove.

Kdo je temu kriv? Gospodarski sistem!

Po današnjem gospodarskem sistemu producira za profit in ne za potrebe. Surovine, stroji, orodje, sploh vsa produkcijska sredstva so privatna lastnina. In tisti, ki so lastniki teh sredstev, določajo, kako mora delo deliti bogastvo s kapitalom, dasiravno ga je delo producira brez pomoči kapitala. Bogastvo ne ostane delu, ampak deliti ga mora s kapitalom po takem načinu, da delu ostane manjši delež, kapitalu pa večji.

Če bi delo lastovalo proizvodna sredstva, zemljo in sirovine, bi bila slika drugačna. Bogastvo, ki ga producira delo, bi ostalo delu in delu bi ne bilo treba z nikomur deliti svojih produktov.

Delo je bilo že izza davnih let suženj kapitala. Ali časi se spreminjajo. Pravljičice, ki so obdajale kapital, so pričele izginjati, zofizem, ki ga je branil in mu še služi za ščit, se je pričel drobiti. Delavstvo sedanje generacije mnogo več misli s svojimi možgani, kot da poslušati sladke glasove dobrihanov, ki ga hočejo omamiti, da delo brez kapitala ne more kaj ustvariti. Delavstvo spregleduje in spoznava kakor slepec, kateremu je pričela padati mreža raz oči, da delo vstvarja vse bogastvo, sijaj in blagostan na svetu. In delavstvo se tudi več ne zadovolji z drobtinami, ki so padale z bogato obložene mize kapitala, ampak zahteva vedno večji delež od bogastva, ki ga je producira.

Schwab prizna odprto, da je delo ustvarilo vse bogastvo na svetu. To je gospod Schwab priznal prostovoljno, nihče ga ni silil do priznanja te čiste resnice. Povedal je v krogu svojih prijateljev in znancev, ki tudi prejemajo profit, ki ga ustvarja delo. Gospod Schwab naj bo prepričan, da kadar delavstvo pride do spoznanja te resnice, da si delo pridržijo bogastvo, ki ga je producira.

Padel bo gospodarski sistem, ki peha milijone v revščino, in kmalu bo pozabljena gospodarska sužnost, ko kapital ne bo več jemal delu bogastva, ki ga je samo producira.

DOPISI.

Camp Lee, Va. — Gotovo bo naše znanje zanimalo, kako se nam godi pri vojakih. V ti kompaniji smo sedaj širje Slovenci. Sploh je v tem taborišču precej Slovencev v vojski sukni in se še sedaj vsi ne poznajo. Nekateri naše rojake so še poslali v druga taborišča.

Ob prostem času lahko delamo posete v tujakina dva bližnja mesta, ali pa se zabavamo na razne načine.

Pozdrav vsem rojakom širom Amerike. Chas. Zalloker, Vine. Lesjak, Frank Zupanc in Frank Kohol, Co. A 1st Provisional Bn., Camp Lee, Petersburg, Va.

Camp Sherman, O. — Naše življenje v kampu do sedaj še ni prešlo v ako ne bo slabše, se bo že izboljšalo. Pri tem oddelku, pri katerem sem jaz, nam tudi ni treba hoditi s loncem po menašo, ampak se enostavno vsedemo k mizi kot v restavraciji. Potrebejo nam drugi. Tudi jedil imamo dovolj. Če imajo kje elabo kuhinjsko upravo, za kar je v prvi vrsti odgovoren kuhinjski sargent, ni treba drugega kot priti k sebi se poveljniku stotnije, ki hitro spravi vse v red.

Slovenci smo v vajah že precej izpopolnjeni, četudi nismo zmogli angleščine v govoru in pisavi, so oficirji z nami pri vajah zadovoljnejši kot z vojniki, ki govorijo angleščino. Nak, Amerikancem se že ne pustimo, da bi nas prekosili.

Vaje imamo vsak dan, izvešate so le nedelje in delavniki, če je slabo vreme. Tudi kopljemo strelske järke in cesto smo že popravlili, da se ob deževju ne bomo zgubili v blatu in vodi.

Zebave imamo raznovrstne. Igramo žogo, ob večerih pa trčimo čas po dvoranah Y. M. C. A. V njih so pisalne mize, prodajajo se razne razglednice in poštne znamke in pisalni papir je vna razpolago vsakemu. Kdor rad čita, si lahko izposojuje razne stare knjige, ki so jih razni ljudje podarili omenjeni organizaciji, da razpolaga z njimi v prid vojakov.

V vsakem kotu je glasovir, kjer se lahko učimo petja.

V 282. številki "Glas Naroda" pod rubriko Pisma slovenskih vojakov, sem opazil dopis z mojim imenom in naslovom. Jaz se nikakor ne strinjam z vsebino omenjenega dopisa in pozivljim rojake, ki je to moje pismo izbrali in ga poslal na "G. N.", da odgovornost vzame zase. V pismu sem se prizadeval rojaku le zahvaliti za dar, ni pa bila moja želja, da se ga pošlje v kak časopis. Tudi je vsebina pisma v listu ponarejena in ne odgovarja resnični vsebini mojega pisma.

Opozarjam rojake, naj bodo pri pošiljanju pism vojakom pri pisanju naslovov oprezniji. Ne pišite ime in priimek naslovljenca preblizu vogala, kjer je prostor za znamke. Priimki so mnogokrat s poštnimi pečati takko popačkani, da jih je nemogoče čitati, iz česar sledi, da vojniki ne dobe pisma, ali pa se tisti, ki kličejo naslove, mučijo s takimi nečitljivimi naslovi in se potem jeze nad vojniki, ki pa niso ničesar krivi. Vsak lahko pusti na kuverti dovolj prostora za znamke in poštne pečate.

Nadalje priporočam rojakom, da kar največ mogoče razširijo Prosveto in Proletarca med našim narodom v Ameriki. Vaša posebna skrb bi morala biti, da ohranite za slovensko delavstvo v Ameriki najboljše lista.

Držite se trdno naše delavske politične organizacije in ji pridobivajte nove člané. Brez agitacije ni uspeha, brez boja ni zmage!

Ignatz Slabe, Co. 31st 8th Fr. Bn., Camp Sherman, Chillicothe, Ohio.

Tacoma, Wash. — Kakor mnogo drugih izmed Adamovih sinov, tako sem bil tudi jaz pozvan dne 1. novembra v armado Strica Sama. Mislil sem, da mi bo dolg čas tu, pa je ravno nasprotno. Družine imamo raznovrstne, bele, črne in tudi Indijance imamo med seboj.

Meni se življenje v taborišču ne zdi napačno. Hrane imam dovolj,

posteljo izvrstno in tudi zebe me ne. Tudi smo že dobili vojaško opravilo, tako da smo od vrha do tal pravi vojniki. Jaz imam še posebno srečo. Prvo noč sem dobil strašno službo na stranšču, drugo jutro sem moral pomesti po vsem nadstropju in treji dan sem moral pomivati posodo v kuhinji.

Prvi večer mojega prihoda v taborišče sem našel na Slovence in sicer po naključju. Hodeč po dvorišču, mi pade na uho ena prav mastna "kranjska kletvica": "Tatila morajo biti pa gotovo 'kranjski' sinovi, sem si mislil in stopim k njim. In res, bilo je šest slovenskih korenjakov, večinoma iz Red Lodge in okolice v Montani. Pozneje sem se sešel še z mnogimi drugimi, ki so prišli iz raznih krajev zapada.

Za enkrat končam, ker se približuje čas kosila in mi bo treba pokukati kuharja, da si potolažim želodec. Obljubljam ti pa, dragi čitatelj in čitateljica, da se oglasim, ako bo kaj takega, kar bi vaju mogoče zanimalo.

Prijateljski pozdrav vsem rojakom in rojakinjam, posebno mojemu bratu in njegovi obitelji v Mill Iron, Mont. Živeli!

Tony Birtič.

Gary, Ind. — Naznanjam svojim prijateljem in znancem, da me je po štirih mesecih mojega bivanja v Garyju, Indiana, doletela velika žalost. Neisprotna smrt mi je ugrabila ljubljeno hčerko Josipino v starosti deset let in najmlajšega sinka v starosti treh let. Oba sta umrla za otroško boleznijo davico.

Pokopali smo ju na katoliškem pokopališču 10. novembra.

Žalnoči ostali, John in Uršula, starši. John Mary otroka.

(Vojakom dopisnikom. Pri dopisih na list se izogibajte stvari, ki imajo strogo vojaški značaj, kot premikanje čet iz enega taborišča v drugega, podrobnih opisov vojaških vaj i. t. d. Ako zapazite, da v dopislu manjkajo posamezni deli vašega poročila, pomnite da ste posegli preveč v podrobnosti, katerih vojaška cenzura ne dovoli pričevati. Op. ured.)

A. A. B.

O lepoti človeškega telesa.

(Nadaljevanje)

Že žival je namreč estetična prikazen. Ima dušo — narava je nima. (Pisatelj misli mrtvo, nečutno materijo. — O tem še ni veda čisto na jasem. Op. ur.) Toda kje se da žival le primerjati s človekom? Glavo, ki neposredno izraža našo notranjost nosimo na najvišjem mestu telesa, ona je krona cele postave. Pri živali pa vial navadno navzdol in nje pomamezni deli nam karakterizirajo bitje nje vrste: čelo ni dovolj izraženo, sploh ne samostojno in očesni stave navadno na različnih straneh, ne moreta fikalirati in imata tako na sebi nekaj praznega in ločenega; gobec — kar je prav karakteristično — je pomaknjen naprej.

A pogledjte človeka! Poznate morda kak objekt v naravi, v katerem ni bilo združenih toliko barve, ki kar zaigrajo in zažare, če jih objame svetloba, dajejo dovolj pasno občutiti ono bujno življenje, ki se pretaka pod bledikasto barvo kože po celem našem organizmu.

Mislite si kje na morakem obrežju nago človeško telo, se blesteče od mokrote, ko ga zlati solnce, in kontrast meče voda hladne reflekske na njegovo senco. Koliko barv je na tej koži, podobni raznovrstni pletenini, katero je narava razgalila in pokazala v vsem njenem bogastvu! A poleg teh barv odločnejša barva las, ustne in oči, belina zob, ki močnejše riše poteze obraza, zrcala naše duše (izražanja barvitnega življenja naše notranjosti, op. ur.)

O tem nam stara umetnost ni vedela mnogo povedati; pečala se je bolj z obliko našega telesa, ki je vsekakor dovršen, nepresegljiv umotvor. Le pogledjte roko, katero si popolnejše ne morete predstavljati, kosti, katerih vsaka ima svojo lastno obliko, mišice, ki tvorijo povsod lepe valovito linijo, ker se zožujejo tam, kjer se azo-

najo in končujejo proti sredini pa polagoma naraščajo.

Kaj šele če se zgane katerakoli linija našega telesa, ki veže različne dele in ude! Koliko mnogovrstnih lepih linij nam telo pokaže, kako prečizno nam izraža najmanjše gibanje, kako se naravnost konstruira v proti-moč, v masino! Kako izrazito govori o delu o miru in počitku!

Naravi ni bilo mogoče, da bi nam bila zila človeško življenje v eno samo obliko: lepota se namreč porodi samo tam, kjer skupno in hkratu pknkujeta dva nasprotna elementa, in kjer eden nad drugim prevladuje. To nasprotje opazimo pri vseh estetičnih elementih narave, že pri linijah, barvah in zvokih. Pri človeku pa ima ta razlika med obema spoloma na slednji pomen: en del nam predstavlja princip stvarjenja, drugi princip spočetja. Kar se tiče morale, kaže prvi on kreposti, katerih otrobuje delovanje, aktiviteta zadnji temu nasprotno pasivite (Dulden; tu dobrota, tam moč. Dalje, intelektualno stremi prvi po splošnosti, drugi brani posameznost; tako prevladuje v enem karakteristika, v drugem harmonija, vsešina ali pa oblika.

Moškega stvarjajočo in delavno stran, njegovo moč, trdnost in značaj nam izrazito predločujejo odločno zarisane, skoro da ravne črte in bogata muskulatura. Tako se duh podaja našim očem.

Nasprotno se pri ženski liniji veliko bolj zaokrožene; mehkoča in mir sta razlita po njenem telesu; tako nežno, gibčno in lahko je, kot bi bilo opore potrebno.

Nadaljuje se ta razlika v gibanju in kretnjah, brž ko jih preosamo po njih estetični vrednosti. Že v hoji se oba spola primerno razlikujeta, kaj se ne bi šele tam, kjer je kretnje provzročeno notranje življenje, kjer se kaže to, česar se človek zaveda, ali ne, kjer je delo smoteno ali le go- lo igranje. Na najvišji stopnji preide ta razlika že v osebnost: Ljubkost in spoštljivost, ki se smertista povzpeta celo do čarobnosti in veličanstva.

Tako se naše telo, moško in žensko, moč in lahkota, izraža v gibanjih in pretvarja v oblike, ki niso več izraz animalne duše, nego že človeškega duha.

Ni treba teh mnogobrojnih razlik, ki imajo sicer vse globok pomen, še nadalje razlagati: dajo se kar neposredno občutiti. Pač pa je nemiseln vprašanje, čegavo telo je lepše, moškega ali ženske. To je dvojje različnih lepot, popolnih vsaka po svoje; celotno sliko človeka nam podajata le tedaj, če obe hkratu in skupaj vzamemo. Hermafrodit pa, ki naj bi družil obe lepoti v eni sami obliki, kar pa ni možno, ni reprezentiral nobenega nazora o lepoti, nobene ga umetniškega krede že propale dobe, pač pa je bil le ilustracije mita in je simboliziral oni trenutek v življenju dvojje ljudi, ko bi se hotelo eno telo v drugo kar zlit, ko iz brezmejne sreče vzraščalo hrepenenje po večni združitvi.

Življenje je gibanje. Absolutnega miru sploh ni. Večen boj nasprotnih si naravnih sil, kjer to, kar živi, izkusa vcepiti življenje vsemu, kar je mrtvega, v tem boju samo pogine in se slednjič v novi obliki povrne v življenje. Boj duha z materijo, in ker sta si drug drugemu pogoj, večen. Človek, ta najvišja in najpopolnejša spojitev obeh, koncentrira v sebi, v svojem človeškem življenju to igro cellega vesoljstva. Sam iz sebe ustvarja, uničuje in zapušča novo življenje.

Tako se je tedaj človek uresničil v dveh telesnih oblikah in najboljša definicija za njih fundamentalno razliko je ta, da je moč duh, ki se je utelesil, ženska pa narava, katero je duh oživel.

In če se splošno sodi, da hrani ženska v sebi več lepote nego moški, je temu vzrok, da je moč od nekdanj že sam razsojal in govoril v imenu človeštva, in nobeno žundno ni, da je priznal ženski več lepote, da jo je postavil na črt kot posebej lepo lepoto samo.

Ker pravzaprav je vsa človeška lepota seksualna. Vprašajte žensko in poreče vam, da je moški lepši od nje. Smisel spolnosti je ljubeben, pot do ljubezni je poželjenje, in poželjenje vzbuja lepota. Ta je, da se nam ženska dopade, mora kazati svoj ženski značaj, in bolj kot ga kaže, bolj nam dopade, večje je poželjenje in večja je ljubeben.

Isto misli ona o nas, več razko-

šja kot nam kdo obeta, višje gajo naše želje.

Skoro izključno o ženski lepoti bomo govorili v naslednjih vrstah zato, ker nas moške ta lepota veliko bolj zanima in jo je tudi lažje definirati: bolj splošna in zategadelj tudi bolj podvržena postavam, ki se dajo uveljaviti. Saj sami vemo, da se v sodbi o ženski lepoti lažje strinjamo nego če bi imeli presojati ko izmed nas. Sodimo torej!

Naj reče kdo, kar hoče, nje prva in največja čednost je in stane lepota. Lepota oblik, lepota njenega telesa, kakršno zadržamo od bitja, v katerem prevladuje narava, kjer je ta-le nje po vi značaj. In glavne poteze nje lepote so skozinsko spolne, so ki nas pustijo sklepati na do mater in rednico. Zategadelj tudi njena lepota le dotle, dok je v stanu izpolnjevati fundametalne funkcije njenega življenja, dokler lahko rodi in hrani, to povprečno do 45. leta; a že pri letih se sme le malokatera ženska več pokazati v popolni nagoti. Moškem se ta doba po navadi začne veliko dalje.

Pas deli žensko lepoto v skupini; v ono, ki je nad njim, ono, ki je pod njim. Večje v nosti je seveda zadnja ker tu središče materinstva, tu žensko spočine in rodi, tu hrani celih vet mesecev sad svojega telesa. Zatorej je pri njej medicina, lika širša nego pri moškem, to so boki veliko bolj okrogli. Bopolnih prsi bi pa komaj došla te z lastnim mlekom.

Da je v pasu veliko ožja nas, ima tudi svoj pomen. Ne mo da bolje poudarja ono valov linijo, ki se vije od prsi doli bokov in nas opozarja na te buj oblike, tudi popolne se z združimo, lažje si jo osvojimo. Zastoj bolj okroglih in zalitih dov, manjše glave, neznanega la, manjših nog in rok, nje v stave in bogatejših las, iz kater diše opojnost in veje slast roki, rije po njih.

(Dalje prihodnjij.)

MOBILNO OROŽJE SO NAŠLI V STRANSKI ULICI.

Chicago, Ill. — Detektivji so našli krvavo sled in okrvavljen katek kos železa za Williamsonov poslopjem. To je nova sled, ki je odkrila policija pri izsledovanju morilec, ki je umoril pomočnika John A. Beckerja v Shaplesovem poslopuju.

Policijski kapitan Meagher zdaj opusti teorijo, da je bil p morišek umorjen v poslopuju, da je v afero zamotana neka žena. Odredil je svojim policajem, da iščejo dokaze v bližini poslopja.

HMEJ ODHAJA V JUŽNO AFRIKO.

Portland, Ore. — Frank Nat na iz Independence je predal 4 sveznjem Hmelja, ki ga odpošlje v Južno Afriko. Hmelj je prod po 40 centov.

V Ameriki ima letos slabo čno, kajti pivovararji ga ne kupujejo, ker se boje, da se zniža kuzum piva.

H. C. FRICK COKE KOMPANJA JE POVIŠALA NEZDO.

Connelsville, Pa. — H. C. Frick Coke kompanija naznanja, da je povišala svojim delavcem menzo za 20 odstotkov. Povišanje je stopilo v veljavo z desetim novembrom in prizadetih je 20.000 delavcev.

DEČEK JE UBIL DEČKA.

Pittsburgh, Pa. — Mnogi starši domiljajo, da store nekaj premetnega, če dovolijo svojim otrokom se igrati s strelnim orožjem. Pri tem ne pomislijo, da so tak igre povzročile že mnogo tragedijnih nesreč.

Taka nezgoda se je zgodila tudi ob progi Baltimore & Ohio železnice blizu Woods Runa.

Večje število dečkov je pobilo le premožev koščke ob progi, ki je prišel 12letni John Doronky je nameril na dečka samokres in besedami: "Roke kvitko!" v trenutku je počil samokres in letel stari Steve Novasel se je zadela v sence zgradil na tla. Odpošlje so ga v St. Johnovo bolnišnico, kjer je nekaj ur kasneje umrl. Policija zdaj išče Doronkyja.

VESTI Z BOJIŠČA.

(Nadaljevanje s prve strani)

Zapadna fronta.

London, 14. nov. — Vojni stan. — Vojna je sovražnik zelo aktivna, da je artilerija na belgijski fronti. Včeraj so Nemci ljuto bombardirali angleške pozicije v bližini okrog Pashendaela. V bližini infanterijskih bojev ni bilo. Vrhili so se mnogi zračni spopadi.

Pariz, 14. nov. — Razen lokalnih nemških napadov, ki se niso končali, ni nič novega s francosko vojsko.

Angleške izgube v zadnjem tednu.

London, 14. nov. — Angleške izgube na bojiščih v zadnjem tednu znašajo 25.055 mož. Ubijenih 298, prostakov 4373; ranjenih in pogreanih častnikov 19.595. V prejšnjem tednu so Angleži izgubili 21.889 mož.

Ameriški letalci na polstu v Nemčijo.

Ameriška fronta v Franciji, 14. nov. — Amerika je zanesla vojno letalstvo s francoskimi letali na polju nad Nemčijo in metali so bombe na nemška mesta. Udeleženi so se tudi oglednega poleta nad nemškimi zakopi, na katere so poslali bombe. V napadih na mesta in militaristične ustanove je bilo več spopadov s francoskimi letalci, ki so pa bili uspešni. Vsi ameriški avijatiški letalci niso nepoškodovani. Nekateri so jih avijatikov so se izveževali v letanju šele na francoskem ozemlju.

Letalstvo francoskega avijatiškega korpusa se je zelo pohvalno izkazalo na drznem vodenju ameriških letalcev.

Ameriške čete v zakopih so se dvakrat premenile in zdaj so na bojni črti že tretje čete. Izjavljajo, da se je izvršila brez izgub.

Ameriški avijatiški letalci so se izveževali v letanju šele na francoskem ozemlju.

Letalstvo francoskega avijatiškega korpusa se je zelo pohvalno izkazalo na drznem vodenju ameriških letalcev.

Ameriške čete v zakopih so se dvakrat premenile in zdaj so na bojni črti že tretje čete. Izjavljajo, da se je izvršila brez izgub.

Ameriški avijatiški letalci so se izveževali v letanju šele na francoskem ozemlju.

Letalstvo francoskega avijatiškega korpusa se je zelo pohvalno izkazalo na drznem vodenju ameriških letalcev.

Ameriške čete v zakopih so se dvakrat premenile in zdaj so na bojni črti že tretje čete. Izjavljajo, da se je izvršila brez izgub.

Ameriški avijatiški letalci so se izveževali v letanju šele na francoskem ozemlju.

Letalstvo francoskega avijatiškega korpusa se je zelo pohvalno izkazalo na drznem vodenju ameriških letalcev.

Ameriške čete v zakopih so se dvakrat premenile in zdaj so na bojni črti že tretje čete. Izjavljajo, da se je izvršila brez izgub.

Ameriški avijatiški letalci so se izveževali v letanju šele na francoskem ozemlju.

Letalstvo francoskega avijatiškega korpusa se je zelo pohvalno izkazalo na drznem vodenju ameriških letalcev.

Ameriške čete v zakopih so se dvakrat premenile in zdaj so na bojni črti že tretje čete. Izjavljajo, da se je izvršila brez izgub.

Ameriški avijatiški letalci so se izveževali v letanju šele na francoskem ozemlju.

Letalstvo francoskega avijatiškega korpusa se je zelo pohvalno izkazalo na drznem vodenju ameriških letalcev.

Ameriške čete v zakopih so se dvakrat premenile in zdaj so na bojni črti že tretje čete. Izjavljajo, da se je izvršila brez izgub.

Ameriški avijatiški letalci so se izveževali v letanju šele na francoskem ozemlju.

Letalstvo francoskega avijatiškega korpusa se je zelo pohvalno izkazalo na drznem vodenju ameriških letalcev.

Ameriške čete v zakopih so se dvakrat premenile in zdaj so na bojni črti že tretje čete. Izjavljajo, da se je izvršila brez izgub.

Ameriški avijatiški letalci so se izveževali v letanju šele na francoskem ozemlju.

Letalstvo francoskega avijatiškega korpusa se je zelo pohvalno izkazalo na drznem vodenju ameriških letalcev.

Ameriške čete v zakopih so se dvakrat premenile in zdaj so na bojni črti že tretje čete. Izjavljajo, da se je izvršila brez izgub.

Ameriški avijatiški letalci so se izveževali v letanju šele na francoskem ozemlju.

socialisti na kar je bila vlada v manjšini.

Takoj nato so ministri s Painlevom vred zapustili zbornico in resignirali v celoti. Opozicija proti vladi je vodil socialist Renau-

del.

Painlevov kabinet je bil na krmlu dva meseca.

Avstrijski cesar pravi, da so zavezniški ponudili Avstriji separatan mir.

Amsterdam, 14. nov. — "Koel-nische Zeitung" piše, da je rekel avstrijski cesar Karl sledeče: "Francoski in angleški državniiki so že večkrat ponudili Avstriji prijetne koncesije, ako sklene separatan mir. Zavezniški so s svojo ponudbo dosegli gotove narodnostne in stranke v avstro-ogrski monarhiji. Toda habsburžani in Hohenzolernci se danes temneje združeni kot so bili kdaj prej. Zmagi v Italiji bodo mogoče tvorile podlago za mirovni program centralnih držav. Avstro-nemška sila je močna zato, ker je združena."

London, 14. nov. — Uradniki angleške vlade izjavljajo, da ni Anglija nikdar ponujala Avstriji koncesije za separatan mir.

Angleški parlament si je podaljšal dobo.

London, 14. nov. Angleški parlament si je s posebno odredbo še štiri dni podaljšal termin, odkar traja vojna. Sedanji termin je podaljškan do 30. julija 1918.

Velika parlamentarna bitka se kuha zaradi govora Lloyd Georgea v Parizu, ki je odprto naštel napačne zaveznikov. Liberalno časopisje se napada Georgea, da ho-

de z načrtom za medzvezniški vojni štab ponižati Anglijo. Listi podočajo, da morda odstopita feldmaršal Haig in general Robert, šef angleškega generalnega štaba. Znamenja kažejo, da se je bivši ministrski predsednik Asquith postavil na čelo opozicije in pridružil se je tudi lord Northcliffe. Asquith je dejal včeraj v parlamentu, da mora George pojasniti svoj "zelo nevarni govor" v Parizu. Zbornica je burno odobrvala Asquithovo opombo.

Vae torej kaže, da čaka George hud boj v zbornici. George se je včeraj vrnil v London in z njim je prišel grški ministrski predsednik Venizelos.

London odobrava Wilsonov govor.

London, 14. nov. — Londonsko časopisje izraža veliko zadovoljnost nad govorom predsednika Wilsona na konvenciji Ameriške delavske zveze v Buffalu.

"Morning Post" pravi: "Želeli je, da bi nekateri naši ministri imeli dar predsednika Wilsona, ki izreče pravo besedo na pravem mestu."

Umrljivost v Nemčiji dosene izgube na fronti.

Amsterdam, 14. nov. — Iz Berlina poročajo, da je umrljivost med civilisti v Nemčiji ravno tako številna kakor med vojniki na fronti. "Frankfurter Zeitung" piše, da le močnejši ljudje med prebivalstvom bodo preživeli lakoto. Učinki hiranja valed pomankanja redilne hrane se že kažejo po vsi Nemčiji.

Italijani dolže Nemce slodejstev.

Rim, 14. nov. — Beguni, ki prihajajo iz severne Italije, pripovedujejo o nemških barbarstvih, ki prekašajo celo zlodejstva kajzerjev čet v Belgiji začetkom vojne. Pravijo, da nemški vojniki napadajo ženske in pobijajo otroke pred očmi mater. Cele vasi so ropane in požgane. Nemški častniki govorijo Italijanom, da si morajo zapomniti, kdaj so se obrnili proti svojim bivšim zaveznikom.

Italijani dolže Nemce slodejstev.

Rim, 14. nov. — Beguni, ki prihajajo iz severne Italije, pripovedujejo o nemških barbarstvih, ki prekašajo celo zlodejstva kajzerjev čet v Belgiji začetkom vojne. Pravijo, da nemški vojniki napadajo ženske in pobijajo otroke pred očmi mater. Cele vasi so ropane in požgane. Nemški častniki govorijo Italijanom, da si morajo zapomniti, kdaj so se obrnili proti svojim bivšim zaveznikom.

Italijani dolže Nemce slodejstev.

Rim, 14. nov. — Beguni, ki prihajajo iz severne Italije, pripovedujejo o nemških barbarstvih, ki prekašajo celo zlodejstva kajzerjev čet v Belgiji začetkom vojne. Pravijo, da nemški vojniki napadajo ženske in pobijajo otroke pred očmi mater. Cele vasi so ropane in požgane. Nemški častniki govorijo Italijanom, da si morajo zapomniti, kdaj so se obrnili proti svojim bivšim zaveznikom.

Italijani dolže Nemce slodejstev.

Rim, 14. nov. — Beguni, ki prihajajo iz severne Italije, pripovedujejo o nemških barbarstvih, ki prekašajo celo zlodejstva kajzerjev čet v Belgiji začetkom vojne. Pravijo, da nemški vojniki napadajo ženske in pobijajo otroke pred očmi mater. Cele vasi so ropane in požgane. Nemški častniki govorijo Italijanom, da si morajo zapomniti, kdaj so se obrnili proti svojim bivšim zaveznikom.

Italijani dolže Nemce slodejstev.

Rim, 14. nov. — Beguni, ki prihajajo iz severne Italije, pripovedujejo o nemških barbarstvih, ki prekašajo celo zlodejstva kajzerjev čet v Belgiji začetkom vojne. Pravijo, da nemški vojniki napadajo ženske in pobijajo otroke pred očmi mater. Cele vasi so ropane in požgane. Nemški častniki govorijo Italijanom, da si morajo zapomniti, kdaj so se obrnili proti svojim bivšim zaveznikom.

Italijani dolže Nemce slodejstev.

Rim, 14. nov. — Beguni, ki prihajajo iz severne Italije, pripovedujejo o nemških barbarstvih, ki prekašajo celo zlodejstva kajzerjev čet v Belgiji začetkom vojne. Pravijo, da nemški vojniki napadajo ženske in pobijajo otroke pred očmi mater. Cele vasi so ropane in požgane. Nemški častniki govorijo Italijanom, da si morajo zapomniti, kdaj so se obrnili proti svojim bivšim zaveznikom.

Italijani dolže Nemce slodejstev.

Rim, 14. nov. — Beguni, ki prihajajo iz severne Italije, pripovedujejo o nemških barbarstvih, ki prekašajo celo zlodejstva kajzerjev čet v Belgiji začetkom vojne. Pravijo, da nemški vojniki napadajo ženske in pobijajo otroke pred očmi mater. Cele vasi so ropane in požgane. Nemški častniki govorijo Italijanom, da si morajo zapomniti, kdaj so se obrnili proti svojim bivšim zaveznikom.

Italijani dolže Nemce slodejstev.

Homatije v Rusiji.

(Nadaljevanje s prve strani)

opozicija proti Kerenskiju potrdilo ljudskih pravic po miru, kruhu, zemlji, oblasti in svobodnemu življenju. Junaški boj čet iz Polkova potrjuje stvar delavske in kmečke revolucije. Nazaj ne gremo več. Pred nami je še boj; odstraniti je treba še mnogo ovir in žrtvovati se moramo, ali pot do zmagi je gotova. Revolucionarna Rusija in sovjet sta lahko pomorna na čete iz Polkova, katerim povpuje polkovnik Walden. Nesmrten spomin in slava boriteljem, revolucionarnim vojakom in častnikom, ki so ostali zvesti ljudstvu!

Živela revolucionarna, demokratska, socialistična Rusija!

V imenu ljudskega komitarskega Trocki.

Brzojavke, ki naznanjajo zmagi Kerenskijske, prihajajo iz Kodanije in Stockholma. Depeshe iz Danske pravijo, da so Kerenskijske čete okupirale Petrograd in bolševiki so se zabarikadirali v palači Smolnii. Iz Stockholma pa poročajo, da je Kornilov vzel Petrograd v ponedeljek, ko so bili bolševiki poraženi na Nevskem Prospektu.

Vsa petrogradska garnizija je zapustila rebele.

Iz Moskve javljajo, da kozaki gospodarijo v južni Rusiji, ki je svesta Kerenskijske.

Ameriški poslanik Francis v Petrogradu ni dobil nobenega poročila od bolševikov niti glasu iz Washingtona od 3. novembra. Mr. Stevens, načelnik ameriške železniške komisije v Rusiji, se nahaja v Moskvi in poroča, da se tam vrše hudi boji.

Švedski socialisti obojajo bolševike.

Stockholm, 14. nov. — R. Hansen, urednik tukajšnjega socialističnega lista "Social Demokraten", je izjavil v intervjuju s nekimi ameriškim poročevalcem, da Rusija ni mogla doživeti večje nesreče kot je revolta bolševikov. Hansen jih imenuje anarhiste in hujskade, ki so s terorizmom zavladali v delavsko-vojaškem svetu in trenutno hipnotizirali delavstvo v Petrogradu, da jim je šlo na limanice.

Bravljadje v Petrogradu.

Kodanj, 14. nov. — Potniki, ki prihajajo iz Rusije, pravijo, da vlada v Petrogradu prava anarhija. Živeča je zmanjkalo in rebelni vojniki ropajo trgovine, napadajo ljudi na ulicah in počenja-jo vse mogoče zločine.

Ameriške vesti.

RUSKA REVOLTA IN WALL STREET.

New York, N. Y. — Ruska revolta je napravila velik udarec na Wall Street v minoem tednu. Vrednost delnic je padala in nekatere delnice so izgubile od 20 do 70 točk. Med spekulanti je zopet enkrat zavladal strah.

MADŽAR IN ČRNOGORCI.

Thermopolis, Wyo. — John Nagy, rodom Madžar in rudar v Gebu, se nahaja v okrajni četi in čaka na preiskavo od strani zveznih oblasti. O Nagyju pripovedujejo, da je preklinjal in pretepel svojega sina, ker je iz šole prinesel domov ameriško zastavico. Prislil je baje dečka, da je pohodil zastavico, potem je jo po- teptal še sam in pijunil nanjo.

Ko so Črnogorci izvedeli za stvar, so prišli k Nagyju na dom in ga prisilili, da je pozdravil zastavo, pokleknil dol, jo poljubil

in prisegel, da jo bo branil. Nato so Črnogorci odšli, toda kasneje so se vrnili, ker se jim je zdelo, da so ga premalo kamovali. Neko- dje je prinesel vrh s snob, da ga linčajo. Oglašili so se treznejši med njimi in so dejali, da je boljše, če ga izroče oblastim. To so izvršili in Nagy čaka zdaj na preiskavo.

BILLINGS SO ODVEDLI V JEČO.

San Francisco, Cal. — Warren K. Billingsa so odvedli v folsomsko ječo, da nastopi svojo kaznen. Obsojen je bil v domnetno ječo radi dinamitnega napada na demonstracijo za vojno pripravljano v juliju 1916.

Medtem, ko je bil Billings na poti v ječo, je bila tukaj komisija, ki jo vodi delavski tajnik Wilson, da izvrši pripravljana dela za preiskavo na željo predsednika Wilsona, ki želi izvedeti resnico o bombnem napadu.

ALI PRIDE DO STAVKE NA VELIKIH JEZERIH?

Washington, D. C. — Med lastniki ladij na Velikih jezerih in zastopniki mornarjev so zopet nastale difference glede nadčasa in odpustnega lista za mornarje po končani plovi na Velikih jezerih. Zastopniki mornarjev pravijo, da valed ošabnega nastopa gospodarjev pride najbrž do stavke.

Na konferenci je bil navzo kot zvezni pogajalec R. B. Stevens, podpredsednik odbora za transportacijo. Konfrenca je končala, ker je William Livingston, predsednik podjetniške organizacije Lake Carrier's Association vstal in ošabno izjavil, da se noče dalje pogajati z Andrew Furnessom, predsednikom "Mednarodne unije mornarjev, Victor Olanderjem, predsednikom mornarske organizacije za Velika jezera in drugimi zastopniki.

21.000 ZDRAVNIKOV SE JE PRIJAVILO ZA VOJNO SLUŽBO.

Chicago, Ill. — Joseph Colt Bloodgood, predsednik pripravljalnega odbora "Južne zdravniške družbe", pravi, da šteje rezervni zdravniški zbor 14.000 zdravnikov. K temu zboru se je prijavilo še 7.000 zdravnikov, tako da zbor šteje 21.000 zdravnikov. Iz študiranih krogov se je največ priglasilo zdravnikov za prostovoljno službo.

To število zdravnikov zadostuje za armado 2.000.000 mož.

NEMOI SE MORAJO SELITI.

New York, N. Y. — Na obrežju Greater New Yorka je bilo v zadnjem času več požarov, o katerih sodijo, da so jih zanetili sovražni inozemci. Zvezne oblasti so odvzele nemškim podnikom dovoljenja, ki žive ob manhatanskem obrežju.

Dvajset zveznih podmaršalov je pričelo takoj obveščati Nemce, ki žive v prepovedanem pasu za sovražne inozemce, da se morajo preseliti v 24 urah.

ČEŠKA KULTURNA RAZSTAVA NA UNIVERZI.

Chicago, Ill. — Čehi so priredili veliko kulturno narodno razstavo na univerzi v Chicago.

Oh večerih nastopajo češki pevski zbori in češki telovadci. Razstavljene so slike, knjige in domača umetna dela. Slike so dela čeških slikarjev po letu 1850. Razstavljene so tudi pletenine, čipke in sliken porcelan.

Namen razstave je pokazati Američanom, da imajo Čehi svojo civilizacijo.

LETALEC PONESEBIL.

Fort Worth, Tex. — Kadet Walter I. Jones iz Minneapolisa, Minn., je padel z letalom iz višine 800 čevljev na tla. Jones je bil na mestu mrtve, njegov spremljevalec je dobil lahke poškodbe.

65 ČLANOV I. W. W. ARETIRANIH.

Omaha, Neb. — Zvezni uradniki in policaji so aretirali 63 članov I. W. W., ki so prišli na konvencijo I. W. W. kot delegatje.

Na konvenciji so bili delegatje iz Severne in Južne Dakote, Minnesote in Nebraske.

Slovenska Narodna

Podporni Jedinoti

Ustanovljena 9. aprila 1904.

Inkorp. 17. junija 1907 v drž. Illinois.

GLAVNI STAN: 2657-59 SO. LAWNDALE AVE., CHICAGO, ILLINOIS.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: John Vogriš, box 290, La Salle, Ill.
I. Podpredsednik: J. Bratkovič, R. F. D. 4, box 88, Girard, Kans.
II. Podpredsednik: Josef Kuhelj, 9409 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Tajnik: John Verdenbar, 2708 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
Blagajnik: Anton J. Terbovec, P. O. Box 1, Cicero, Ill.
Zapisnikar: John Molek, 4008 W. 31st St., Chicago, Ill.

NADEBNI ODBOR:

Jože Ambrožič, 351 box, Canonsburg, Pa.
Paul Berger, 741 — 1st St., La Salle, Ill.
F. S. Taucher, 674 Ahsay Ave., Hock Springs, Wyo.

POBOTNI ODBOR:

Anton Hrast, 311 — 35th Ave., New Duluth, Minn.
Jože Radlšek, box 432, Smithton, Pa.
Rudolf Pleterski, 436 box, Bridgeville, Pa.
Jakob Mihlavčič, L. Box 3, Willock, Pa.
M. Petrovič, 14515 Hale Ave., Collinwood, O.

UREDNIK "PROSVETA":

Jože Zvertnik.

VARNOSTNI ODBOR:

F. J. Kern, M. D., 6203 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
VSE DENARNE ZADEVE IN STVARI, ki se tičejo gl. upravnega odbora in S. N. P. J. naj se pošiljajo na naslov:
JOHN VERDENBAR, 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
PRITOŽBE GLEDNE GENERALNEGA POSLOVANJA se pošiljajo na naslov:

JOŽE AMBROŽIČ, Box 351, Canonsburg, Pa.

ZADEVE PREPRIČLJIVE VSEBINE, ki sta jih volili prva in druga stanica, se pošiljajo na naslov:

ANTON HRAST, 311 — 35th Ave., New Duluth, Minn.

VSI DOPIRI, razprave, članki, naznanila itd. na "Prosveto" se pošiljajo na naslov:

UREDNIŠTVO "PROSVETA", 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Illinois.

VSE UPRAVNIŠKE STVARI, narodna, oglas, se pošiljajo na naslov:

UPRAVNIŠTVO "PROSVETA", 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

V korespondenci s tajništvo S. N. P. J., uredništvo in upravljalstvo "Prosvete" ne rabite imena uradnikov, marveč napisite naslov, ki je tu naveden, ako želite, da bo vaša stvar hitro rešena.

Reše glavnega upravnega odbora se vršijo vsake prve mese in tretji četrtine v mesecu. Začetek ob uri popoldne.

KADITE TILMAN CIGARE.

Unijaka izdelane

Dojka Cigare 10c

"La Casara" Cigare 10c

TELMAN CIGAR CO.

AURORA, MINN.

NAPREDEK.

"Prosveta" piše za blagostanje ljudstva. Ako se strinjate s njenimi idejami, podpiraj trgovce, ki oglašajo v Prosveti. V zalogi imam vse za vsakdanje potrebe po zmerni ceni.

ANTON EORNIK,

Hermine, Pa.

Bleda lica.

upale oči

ne gotova hoja, nejevolnost, slab spomin, nespečnost, plitjivost, vse je so-znamena, da je vaše zdravje na trdnji. Ako ste opazili katerekoli teh znamenj pri vas, ne odlašajte dolgo in ne pokušajte vsakovrstnih škodljivih sredstev, temveč naročite si za en dolar eden, ali pa za \$5.00 šest zavojev JUVITO TABLET.

Ako želite zavarovati poljatev, pošljite 10c več. To čudovito delujoče prirodno zdravilo vam hitro in gotovo povrne moč, kakor jo podaja tisočim in tisočim drugim, kateri so mogoče v veliko slabšem stanju, kakor ste vi.

Naslov je:

Juvito

Laboratory

South Hill Branch 6.

PITTSBURGH, PA.

POTREBUJEMO 25 PREMAGARJEV ZA NEW RIVER COMPANY.

Družine in samce. Mi imamo prostora za 25 slovenskih premagarev, ki so pri volji delati, kjer se zasluži od \$100.00 do \$125.00 na dva tedna. Cerkev, kole in dvorane za družstva. Premag je od tri in pol do pet čevljev visok. Kompanijska prodajalna je zasedna. Je tudi lepa prilika kupiti svoj dom na lahke obroke. Ravi so poleg dveh kolenc, ki dajeta ugodnosti pri vsakdanjem delu. Pridite osebno ali pa pišite v vašem jeziku takoj na:

MR. C. P. ANDERSON, McDONALD, W. VA.

NORTH SIDE STATE BANK

ROCK SPRINGS, WYO.

IMA KAPITALA IN REZERVE \$100,000.00

Je izredno pripravljen in opremljen za poslovanje s SLOVENCMI, HRVATI, SLOVAKI

TRIJE RODOVI.

Dogodki iz nekdanjih dni. — Spisal Engelbert Gangl.

(Mladostvenec)

"To je moja stvar. Za vas je dovolj, da veste, kaj izvedem. In zdaj vas vprašam: Ali hočete piti z menoj na mojo bodočnost — ali da se izražim jasneje — na bodočnost zaničevanega in na cesto vrženega človeka?"

Hrupno in enoglasno je odgovorila družba:

"Hočemo! Pijmo!"

Zazveneli so kozarci.

Visoko je dvignil Pavel prazno čašo. Slovesen mu je bil glas:

"In nihče več in nikoli več ne bo pil iz tega kozarca, ki sem ga izpraznil na svojo bodočnost!"

Zamahnil je z roko, in kozarec je priletel ob nasprotno steno in se razbil na drobne kosce.

Zdaj se je oglasila Pavlova pesem:

"Bratje, bodimo veseli,
dokler smo še mladi vsi!
Srečen, kdor ljubi..."

Pavel ni mogel pesmi izpeti do konca. Nekaj ga je prišlo in stisnilo za grlo, da se mu je hreščece pretrgal glas, kakor bi kdo prerezal struno, ki zveni v jasnem napevu. Sesedel se je na stol in si zakril oči.

"Kaj ti je?"

"Kaj se ti je zgodilo?"

Pavel je molčal. Pred njim so se razpletale bele ceste, držče v neznane dežele. In ko jih je gledal in hotel videti bodočnost, ki prihaja z brzimi koraki, se mu je začela iz dalje bližati dolga, hladna, črna senca. Vihrala je proti njemu kakor črna plašč z mrtvaškega odra. Zašumelo je okrog njega kakor rezek veter, ki naznanja vihar. Prišla je zopet temna, mračna slutnja. Z ledenimi rokami ga je stisnila za grlo, da je umrl v njem glas veselo pesmi...

"Izgubljeno je! Ubijajo me! ... Toda če ne morem, če je vse izgubljeno in če me ubijajo... Čemu potem ves napot? ... Čemu so mi gradovi v oblakih? ... Ni moči in volje, zato se podirajo načrti, zato ugašajo misli, ki so jih rodile; a ostane samo še vino, da v njem potopimo misli!"

Izplj je kozarec. Zatreščalo se mu je v srecu. Mehkosta mu je preprožila dušo, zasolžila se mu je, in solze so mu prikipele v oči.

"In tako je vse skupaj nič! Vse same pene — blodno sanje... oblak v vetru, ki ga podi in raztrga. Kakor cunje nas pomečejo na gnoj — ne samo na cesto — in smrt bo naš delež. Ubili so očeta, pa ubijajo še sina! O, mati, mati! ... Povedala si mi, da moram umreti! ..."

Vse prigrvarjanje prijateljev, naj se umiri, je bilo zaman. Pavel je jokal in pil. Naposled je omagal. Ves je zlezal v en sam kup, držati so ga morali, da se ni sesedel pod mizo. Prijatelji so mu segli pod ramena in ga nesli proti domu. Nogo so se vlekle za njim.

"Ali gremo tja... kajne... k Lenki..." je ječjal Pavel.

"Da, da; tja tja!"

Nesli so ga proti domu.

Zunanja prodajalniška vrata so bila priprta. Skozi odprtino je sevala bledorodeča luč. Za njimi, za vratmi, je sedela v kotu pod podobo Sedemžalosti stara, uboga mati, Marija Plečeva. Sedela je tam, topeč se v solzah žalosti, in čakala nanj, ki ga še ni videla danaknji dan. Tistih sedem mesev se je zabodlo v njeno srce, da je bilo vse bolno in krvavo.

Ko je začela korakati, zdaj nagle, zdaj zopet počasneje, ki so se bližali hiši, je stopila do vrat. Nastavila je uho na odprtino. "O, ko bi vsaj že prišel!" je klicalo njeno srce, vse bolno in krvavo.

Pred hišo so se postavili pozni prihajalec.

"Ali smo tam... pri Lenki..." je začela mati Pavlov glas.

"Da, tam smo!" se je glasil odgovor.

In odprli so vrata. Vajeni so bili temu.

IX.

France Ribič, sin svojega očeta, se je vrnil iz tujine. Prišel je z velikim prstanom na mezincu in s težko verzičico na telovniku. Oblastno je stopal po mestu, saj je vedel, da mu da oče posestvo in prepušti obrt, ko se poroči sestro. Vrnil se je nekoliko prej, nego je bilo določeno, a moral je priti, ker so se pripravljali na svatbo. Prehodil je tuja mesta, kjer govore tuj jezik in kjer so bogati in gospodski ljudje. In gospostvo zunanjega sveta se je oprijelo tudi mladega Ribiča. Svignilo se mimo njega in se dotaknilo njegove zunanosti. Zato je bilo v mestu malo njemu enakih mladih ljudi, ki bi se nosili v tako izbranem krogu in ki bi nosili glavno tako pokonci kakor France, starega Ribiča edini sin. Visoko je dvignil z ustni smodko, ko si je prižigal. Ko je hodil po mestu, je držal roke v žepih, da je vsak videl težko verzičico z debelimi priveski, s srebrno konjasko podkvičjo, z veliko volčovo glavo in s teškim, nerodnim ključem. Desmeo je vselej tiščal v žep tako, da mu je iz njega gledal mezinec, okovan z velikim prstanom. Večkrat nego je bilo treba je zasukal smodko med zobmi, a takrat je vselej iztegnil desni mezinček, da je zagledal njegov prstan vsak, kdor ni bil slep, ali kdor mu ni vračal preziranj s preziranjem.

Videl je tuji svet in se navadil živeti in veselje. Zdaj, ko je bil zopet doma, je popival po gostilnicah in napajal svoje sovražnike, ki še niso prišli preko domačega praga, kakor jih je obadal.

Z očetom se je tudi popeljal pogledat nevestino gostilnico domovanje. Ko se je vrnil, so bile vse gostilnice polne čudovitih novic.

Takaj je pojma nimate, kaj vse čaka našo Lenko. Tovam je denarja na stotice! Cesar nima ženin, to dodamo mi. Čekin poleg cekina bi lahko položil po cesti od nas pa tja dol do Zavin-

kovcev! In tam, na domu, tam imajo vsega dovolj, žive kakor grajska gospoda."

Od ust do ust je šla bajka o brezmejnem bogastvu.

"Zakaj pa trguje s prebici?"

"Samo zategadelj, da mu ni dolgčas in da hodi med svet," je trdil France.

"Torej je boljše, da ste vrgli Pavla na cesto?"

"Kaj hočemo z beračem! Pojedel bi in popil, kar bi mu Lenka prinesla na dom, in potem bi umrla za jetiko oba, tako bo vsaj sam! Beračev, pohajadev in pijancev ne maramo. Rajši zapalim streho nad seboj, nego bi dovolil, da bi se priklutila v mojo rodovino tako ničvredna zalega! Za Pavla so vialice, a ne Ribičeva hiša!" je kričal stari Ribič. Vse je bil rdeč in razvnet od jese in strasti.

A Pavel se ni mogel braniti. Bil je z doma. Nihče ni vedel, kod potuje. Proti večeru drugega dne, ko so ga privlekli v materine roke, je odšel. Nikoli ni šel tako težko. Vselej so mu bile noge lahke, kadar se je razvijala pred njim cesta, držčeva v svet. Komaj da se je ozri na ovinku nazaj, da ujame zadnji pozdrav od Lenke. In ko je šel tudi zdaj mimo Ribičeve hiše tja proti mostu, se je ozrl na prvo nadstropje, kjer so bila okna odprta. Želel si je njenega pogleda, zadnjega sladkega pozdrava, da ga okrepil in ojačal. A Lenke ni bilo. Zagibal so se zastori na oknu. Misli je še, da zagleda Lenko za njimi, kako ga pozdravlja iz za tihga zavetja. A Lenke ni bilo. Bil je večerni veter, ki je zibal zastore.

In tako je odpotoval sam. Ni bilo pogleda, da bi mu želel srečno pot, ni bilo pozdrava, ki bi mu bil prijazen, najdražji spremljevalec. Bil je popolnoma sam, zakaj še svojih misli ni imel s seboj. Razgubilo se je mu in razpršilo kakor oblaki pod nebom, ki se razgube in razprše, in silas, velika praznosta gleda na zemljo. Na mater ni mislil. Njeno srce je šlo za njim, a Pavel ni čutil njega bližine.

Daleč je bil že iz mesta, in pogledi so mu za hrepnenje nazaj. Solnce se je bližalo goram. Po skalnatih grebenih se je izprehajala ognjena večerna zarja. Nje krvavi blek je odseval daleč naokrog, nad vsem mestom je plavala luč ugašajočega solca. Odselava je iz šepetajočih savskih valov, da je bilo videti, kakor da objema mesto širok pas plamenode kvi. Svetloba je ugašala boljbolj. Naposled je trepetalo iznad goré nekaj kot boječ utrinek velike luči, ki je gorela, a ki je že ugašala.

Počasi so se premikale Pavlu noge. Čim dalje je stopal, tembolj se je potapljaj svet za njim v temo. Iz nje se je svetlikala cesta, bežala naprej in se pred njim iztekala zopet v temo. Na desno in levo se je spuščala noč na zemljo. Nebo se je nžalo, čisto se je že naslonilo na gore na obzorju. Vse je bilo videti majhno in temno. A najmanjšega se je čutil Pavel. Niti sence njegove ni bilo videti na cesti. Prebledela je bila luč zvezd.

Pri Ribičevih so se pripravljali na svatbo. Šivilje so prišle v hišo in so šivale Lenki perilo in posteljno opravo. Stari Ribič je bil radodaren. Kar je bilo najlepšega in najdražjega, je nakupil hčeri, da pride z bogato bako na novi dom.

Kakor tedaj, ko se je preselil v to hišo, je dal tudi zdaj prebeliti in preslikati vse prostore in vse sobe. Ko so trgali z zidov stari omet, da ga nadomestijo z novim in prevlečejo z drugo slikarjijo, so se pokazali ostanki izza dolgih let. Stari masedi so se pokazali; pol pozabljeni dogodki so zaživeli in neusmiljeno udarili ob srce. Delavei so morali hiteti z delom, da kolikor mogoče hitro prekrivajo glase priče in pekoča očitanja, ki so jemala Ribiču pokoj, ga razburjale in napravljale nemirnega in neprijaznega. Ljudje so govorili, da je zategadelj tak, ker se bliža hčerina poroka in ker mu bo vendarle težko dati edinko daleč z doma.

Ribičeve misli niso mogle najti razvedrila. Hodil je po hiši iz kota v kot, iz hleva v gostilniško sobo, iz mešnice na dvorišče. Brskal je po papirjih, računal, koliko bo za hčer, koliko za sina in koliko ostane njemu — ali miru ni bilo v njegovo srce. V spalnici je visela podoba njegove žene. Nekoč je hodil tod mimo ubog, raztrgan umetnik, ki je znal risati obraze, da so bili videti vsi žalostni in tolažbe željni. In tedaj je dal Ribič narisati na Lenkino prigrvarjanje obraz svoje žene, ki je visel v njegovi spalnici. Bil je bled in otočen, globoka žalost je odsevala z njegovega obraza. Oči pa je upodobil potujoči umetnik tako, da so se vedno ozirale za gledalcem. Na vse strani so se obračale za njim, kakor bi bile žive in kakor bi si želele razgovora, da se razmislijo in razjasne. Zakaj bile so te oči napravljene tako, da je vedno in vedno gledale iz njih mračnost in solzavost. In te oči so gledale za Ribičem tako prosto in tolažbe željno, da se ni mogel ozreti vanje.

A šimbolj je obračal pogled od njih, tembolj so ga vabile oči, tembolj so ga prosile tolažbe in utehe. Sklonjeno je sedel nad papirji in računi in denarjem, s hrbtom obrnjen proti podobi. In hipoma je začutil, kakor da ga kdo kliče, kakor da ga kdo vabi, naj se ozre. In nehoti in nevede se je ozrl, in oči so ga gledale tako prosto in tolažbe željno, da ga je premrazilo po hrbtu. Roke je temno položil na kup računov, papirja in denarja; ubal se je, da ga kdo ne okrađe.

Če je legel trezen v posteljo, ni mogel zaspati. Prihajali so spomini, ki so priganjali spance, da ni mogel Ribič zatisniti oči. Bilo je treba vsak večer omoliti piječe, ki ga je omamila in upavala. V omotici je sanjal o lepših časih, ki pridejo, ko se preseli od kod k hčeri, kjer bo imel mir pred vsem, kar ga zdaj bega. Pil je Ribič v velikih, dolgih požirkih. Pogostito je hotel z njimi pekel, ki ga je nosil v prsih. Vsa kri mu je silila v lica. Razgreta se mu je pretakala po žilah, da so mu bile napete in so udarjale sunkoma, plašno in naglo. Roke je položil na srce, da bi ga umiril.

Lenka je bila otožna. Nič ni bila podobna nevesti, ki hrepeneč čaka trenotka, ko se zveže z izvoljencom svojega srca.

(Daleč sledi).

Utrinki.

ČRTICE IN POTOPIBI.

Spisal Franjo Krašovec.

Napolj.

(Konec).

Večer se zgrinja nad zemljo. Tišočletja obavečuje dan in otemnuje noč, vedno ponavljajoč čudne narave. Pinijske, platane in akacije mečejo gigantne sence, v njih se vije pečena pot. Pripodijo se jezdeci. Kakor plamen švigajo iskre konji, na njih vitke, cvetoče južne hčerke v kodrih karmine, iste tulipane, ob njih petorica od ljubezni bohmi vitezov, zasledujočih vsako kretanje svojih varovank — potem, ne ali bdi ali snivaš, po glavi se ti podé donkivistični viteški romani. V palmo-vih gajih sniva mladeniški svet o prvi ljubavi. Povsod ljubezen širok zemlji, koder sije solnce! Šamenje valovja, vzbujajoč se spomni, svezost južnega ozona, neprestano crčkanje vseh mogočih glasov, vse to se preliva v grandiozen kaos in s čudno močjo mi udarja na živce. Z neodoljivo silo me zavleče na senčno klopico, glavo naslonim ob vejo mornega drevesa, in pred sabo gledam vrsto kratkih dni zavetih pod azurnim svodom napolitan-skim; podnebje premlilo, loka prebujne, šepetanje valovja preuspa-vajoče, da bi mogel tu uspevati zared delaven, krepak in čil. Vsi smo umrli in v trena nam borbe, da ostanemo jaki. Ker ozračje tako mehko in balzamčno boža naše čelo, tam nam izraka mozeg iz okostja. Tu ob nabrežju Partenopiem bi moral napeti človek gigantne moči in sile, da bi se upiral izperajočim vplivom prelub-ke matere narave. Nobenemu izmed narodov, ki so bili dalje v posesti teh elizijskih poljan, se ni posrečilo: Grki, Rimljani, Nor-manci vsi so podlegli enaki usodi! V Napolju se ne da snovati in stvarjati, nego samo smivati in uživati!

ČEHI NA SLOVANSKEM JUGU.

I.

Češi se odločijo, da se v mnogobroj-nem številu udeležijo sokolskega zleta v Ljubljani. — Navdušenje je čehskih vrstak. — Priprave za odhod. — Šulevi potovalni pisarni. — Odhod iz Prage. — Na potu. — Prihod v Ljubljano.

Kdo ve vjeh struneh každy trvj lea,

A v dolinách kviti zdobena ves

v hře barev a světlé peštie se šati,

kde jezer se hladina v smaragdech slati,

kde slovanský lid tak ardečně milý,

tak bratrsky dobrý nam v útřeti pili,

nas objímá měkce v objeti lásky,

kde zdraví nás sladce slovanské krásky

tam sokolich křidel skáni se let

tam v domov jak vlastní spje náš leti!

Karol Pipich.

Na slovanský jih! V majniku l. 1904 je izdal glavni sokolaki odbor v Pragi ta iskren poziv in častniki ter društva, uradniki in delavci, gospe in gospičice, sokoli in nesokoli so ga jeli širiti med dišnim narodom čehskim. Takoj so se pričele priprave v velikem obsegu, ki naj bi omogočile sijajno udeležbo čehskega naroda na ljubljanskem sokolskem izletu. Od majnika do julija so se vezbali čehski sokoli dan za dnem; sijajno so dokazali Čehi, da so prvi gimnastični narod na svetu! Revnejšim pa bistrim, nadarjenim članom je dovolil glavni odbor brezplačne vozne listke, da polet v čim večjem broju na slovanski jug. Za nesokole pa je skrbela Šulecova potovalna pisarna v Pragi, ki je priredila udeležnikom dva posebna vlaka iz Prage v Ljubljano. Za hornih 27 kron iz Prage v Ljubljano in nazaj, katerih čehski sokol bi se ne privoščil tega? Kakih deset dni pred odhodom se je začel naval na Šulecovo

*) Vsakemu Slovincu, ki name-rava iti na kakšno daljšo potova-nje, priporočal bi imenovano acil-dno slovansko podjetje v Pragi (Ceněk Šule, cestovni kancelar Praha, Havlíčkova ulica 1), ki je kot eminentno slovansko podjet-je edino te vrste v naši monarhi-ji, izdaje "Rundreisebilletts" ter amelo tekmuje z židovskimi pod-jetji te vrste kakor Cook, Schen-ker & Komp. itd.

potovalno pisarno. Da je g. Šulec potrožil za to dobo svoje uradni-ško osobje, bi mu ne primanjko-valo posla. Tu je bil v modrem jo-piču tovarniški delavec iz Smicho-va, ki je prinesel svojih grenko za-sluzenih 27 kron, da poleti med brate "Slovince"; tam je stal od-vetniški pisar, da kupi tudi on li-stek ter ustreže tako svojemu dav-nemu hrepenenju; zopet na drug-em mestu je plačevala gospa dok-torjeva svetle cekine, da se pope-lje do sinje Adrije; in zdajci je vstopil gospod dvorni svetnik, že-leč se udeležiti čelaga potovanja po Adriji, in gospod Šulec sam mu je zagotovil na ladji posebno ka-bino.

Že dopoldne 15. julija so priha-jale čete udeležencev v Prago. Pri-vo posebni vlak je imel oditi iste-ga dne ob 8. uri zvečer. Ali naval je bil tolik, da je odšel šele malo pred desetimi. Na kolodvoru si vi-del prizore raznolike: kdor je i-mel listek v žepu in udobno se-del ob vagonnem oknu — temu blagor. Ali kaj ta tisočglava mno-žica na peronu, ki ne more poleti-ti na slovanski jug? Bodisi, da ne dopuščia enemu čas, drugemu zo-pet služba, tretjemu denarne raz-mere, da bi prisedel k arečnim iz-letnikom. Tem iskrenejše pozdra-ve so izročili ostali svojim znan-cem in prijateljem, da jim prisre-čno izljudijo mile Slovence in "Nazdar Jihoslovane!" Pozdravte bratry Slovence!" je odmevalo po peronu, ko je odhajal vlak.

Noč je bila mila, luna se je zi-bala na nebu in prejšno smo se do-bro vdomačili v vlaku, smo pri-šli v vinohradski predor: vlak o-stavlja "matku zlatou Prahu" in po rodovinski krajinji pihla k Hosti-varum in Rišanom; za Senohrabi ostavimo Sáazavo, na kateri stoji že cele veke zgodovinska straža "Hlaska." Za kratko preidemo Benešov. Odhod drvi vlak po eno-lični krajinji h krasno položenemu Taboru. Pred odhodom na tabors-ki kolodvor opazimo globoko pod seboj ribnik Jordán; trepetajoča luna srebrni njegovo mirno valov-je; mimo nekoliško za južno Čecho prav tipljenih ribnikov po eno-tvarnih ravlinah pridemo, zapu-stivši mesto Soběslav, k važnemu křižkřu Veselí-Nezimosti in ob ju-tranji zori smo v Budějovicah. V glavi se nam vzbujajo spomini na krute borbe Čehov proti Nemcem in tem krasnem mestu; mesto, ki je po veliki večini čehsko, je obvla-dano daleč z vsami mogočimi, druge gotovo nemogočimi" sred-stvi, od nemške manjšine. "Však všeho do času!" pravi Čeh.

Nastopilo je krasno poletno ju-tro. Z Budějovic prestopimo na najstarejšo železniško progo na Čechem ter na evropskem konti-nentu sploh. Prvotno progo je gra-dil v letih 1825 do 1828 inženier Gerstner; posluževali so se jo pri prevažanju konjev. Na progi z Budějovic do Trojanova je počela prva vožnja že dne 7. septem-bra 1827. Ostanke stare proge je opaziti pri postaji Cartle (Zart-lerdorf).

Z rodovitnih nižav smo prispeli sedaj v gorate krajine. Na desni strani je videti široki lesnati hr-bet Kleti, pozneje pa pogorje sv. Tomaža; na levo je krasen pogled na goro Novohradsko. Ostavši za seboj Kaplice se vozimo že po kra-jih, naseljenih z Nemci. Preko več-jih prekopov in mignu nekoliško ribnikov dospemo okoli šeste ure v jutro k poslednji postaji na zem-lji čehske vlasti, k Čechskemu Her-slaku (Boehm.-Hoerschlag).

Sledeča postaja, Smerava, je že na Gorenje-Avstrijskem. Isto-časno smo prestopili z območja Severnega morja v območje Črne-ga morja. Za Cahloveni (Frei-stadt) na desno opazimo grad Weinberg. Po divni goraki kraji-ni hiti vlak mimo postaj Kefer-markt, Praegarten k Gaisbachu, kjer se odcepi proga na Linec. V Mauthausenu se prepeljemo preko Donave. Z čehkonemskih visočin se bližamo Alpam. Mimo Sv. Va-lentina ob desnem bregu reke An-že dospemo do Steyru, kjer je zna-ša tovarna orožja. V Alpah smo. V Altenmarktu stopimo na Štajer-sko. Preko Selztala po dolini Blat-ne (Falten) k Sv. Mihaelu v mur-ski dolini spemo v veliki naglici. Mimo slikovito položenega Ju-denburga smo kmalu na razvod-ju Mure in Drave.

Zdajci pride sprevodnik, ki se z njim zapletemo v prijeten razgo-vor, ter nam pove, da nas je 1030 oseb na vlaku! Lepo število! Vo-zeč se po zemlji korotanski so Če-hi že kmalu za Brežinami vpraševa-

li, kdaj vendar pridemo na slo-vensko tla. Mnogi izmed njih zopet prav marljivo proučeva-knjigo "Výletní listý na slovanský jih" (Izletni listi na slovanski jug). Čehi so namreč izde-prilikom poleta v Ljubljano kni-go, s podobami opremljeno kni-go, z opisom slovanskih krajev narodopisnih kot političnih ra-mer.

Čimbolj smo se bližali slovenski zemlji, tem večje, mogočnejše v-lorje navdušenja. Prevzili su velik del slovanskega Korotana ali nikjer nam ni zadonel sla-da pozdrav na uho, nikjer brhke ml-denke, ki bi zračila rutico v po-zdrav. Le tupatam v gručah in p-samezno so izbuljali radovedne-oči na naš nedogledni vlak. Spil Korotane tužni, zakaj tako ne-zdravno spijš?

Vendar enkrat! V Trbižu smo Pa-tudi tu zgubila slovanska go-vorica vedno bolj tal. Bližamo se kranjski meji. Vse se ruva ob o-nih. Vsak bi rad prvi zazril obr-ze Gorenjk ter prisluškoval pra-od blizu njih oduševljenim po-zdravom. V Radečah nam zadon-prvi pozdravi. Potem je šlo mim-naših gorenjakih mest in vasi, d-klér se nismo okoli 8. zvečer usta-vili v Ljubljani. Oduševljeni go-vor, ki ga je imel starosta čehs-ka sokolstva Karol Pipich iz Chr-dima na ljubljanskem kolodvor-nam je še vsem v svežem spomni-Opis sokolske slavnosti same bi b-preobčiren, saj so o tej v polne-obsegu poročale naše novine.

II.

Prečeta noč na tivolskem travniku — Odhod iz Ljubljane v ponedeljek 18. julija. — Posebni vlak z 1200 potu-ki! — Sokoli potujejo v občasnih kr-jih. — Logaški tamburaši. — Tam-burica tipično jugoslovansko glasila. — Postojna slavnostno odjevana. — Ene-zijastični sprejem Čehov. — Polo-slavnostnane jame. — Na obedu p- "Ogrski kroni." — Ubogi nataržj- "My chee-me jisti!" — Slove Postojne. — Kras. — Nabrežina. — "Morje! morje!" — Miramar. — N-uljudni naluzbeni. — Trst.

Odhod posebnega vlaka čehski izletnikov v Trst je bil določen v ponedeljek 18. julija, ob 7. u-jutraj. Že pred šestimi je bil ljubljanski kolodvor napolnjen čehskega občinstva. Nekateri ni-spali niso ter so, ko je ob zori mi-nula ljudska veselica v Tivolju prišli naravnost na kolodvor. To je bilo vrvenje v tem velikanskem vlaku, ki se nas je v njem nakl-pičilo okoli 1200 oseb! Izmed Slo-venecv sem bil menda jaz — ja — sam; drugi so se prepozno zgl-a-sili. Po sedmi smo zapustili Ljub-ljano. Solznih oči so se mnogi Če-hi poslavljali od bratov Sloven-ecv, ki so se mnogostevlino zbrali na kolodvoru.

Vreme nam je bilo izredno na-klonjeno, nebo jasno kot ribje o-ko. Prvi pozdrav je bil v Borov-nici. Tu so se zbrala narodna dru-štva ter požarna bramba, koje krasna uniforma je Čehom poseb-no ugajala. Čas je bil odmerjen kratko; jedva smo zavili par tre-notkov iskrenega pobratimstva, že smo morali zasesti svoje prostore. Zastave so se klanjale, naš vlak pa je drvil dalje...

Mimogrede omenjam, da so Če-hi-Sokoli došli s Čehskega v Ljub-ljano v sokolskih krojih. Na dal-jši poti Ljubljana—Trst—Benetke pa so jih zamenjali z občasnimi, deloma ker je bil izlet v Benetke splošen ter bolj občanski kot ofi-cijelno-sokolski, deloma pa, ker bi-trmogle rdeče koulje Lahe v tr-mogledin kraljestvu razburiti ter bi-nam mogla činiti italijanska vlada-kake neprilike.

Čehi so se interesirali za vsak-poodini pojav na zemlji sloven-ski. Vseobče mnenje je bilo, da-proga Ljubljana—Postojna zdel-eka ni tako romantična kot go-renjaka. Kako jih je v tem oziru-šele razočaral Kras!

(Daleč prihodnjič.)

Čuden protest. Mlada gospa: "Ali niste tudi vi eden tistih, ki so mojemu modu odsvetovali po-ročiti mene!" Gospod: "Ravno nasprotno, milostljiva gospa, ker takrat sva bila v največjem sovražnosti!"

V zadregi. "To pivo je gotovo od večerj, ker je tako gorke!" — "O ne, samo prebislj peči je stalo!" — "Saj vendar ni peč zakurje-na!" — "Ampak večerj je bila!"